

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O blide Stad,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "O blide Stad," i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 121. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid78579/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)*

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

2.

Op! op I, som bygge  
Paa Jorden saa trygge!  
Hvad gavner de Avner, I samler saa fast?  
Og mere I vove  
End drukne, som sove  
Der oppe i Toppe af svenkende Mast.  
Vaag op dog, og see,  
Du malende Kree!  
Hvad, inden sig Vinden vil vende, kan skee.  
Flye, mens du har Stunder,  
Til Frelserens Vunder,  
Før Vreden i Steden vil hagle og snee.  
Ak viid: den Tid,  
Du har, er rar.  
Vi prise  
De Vise,  
Hvis Lampe er aldrig slukt.  
Jammer! at støbe  
Da Lys, eller løbe,  
Og Olie købe,  
Naar Døren er lukket.

91

Nr. 351. - LXVIII.

1.

O blide Stad,  
Guds Helgens Føde-Bye,  
Saa dejlig, altid nye,  
Ja ævig glad,

2, 2: *trygge*] jfr. nr. 19, 1, 7. — 2, 3: *Avner*] betegnelse for jordisk rigdom, som vejres bort; *fast*] hurtigt, hurtigt. — 2, 5-6: Ordspr. 23, 34: den berusede er som den, der sover overst på mastens; *svenkende*] svajende, jfr. nr. 335, 1, 9. — 2, 7: *vaag*] vågn. — 2, 8: *Kree*] kræ, lille usselt dyr; *malende*] mennesket har i sin usselhed dog fået talens gave. — 2, 12: *Vreden*] Guds vrede på dommens dag, Mt. 3, 7; Rom. 2, 5; 1. Thess. 1, 10; (*Steden*] i steden for nåden i *Frelserens Vunder*. — 2, 13: *rar*] kostbar. — 2, 15-21: Anvendelse af årvågenhedsbilledet om brudejontruerne, Mt. 25, 1-13; *de Vise* er de kloge jomfruer, og 1. 18 fig. tæler om de uferstændige jomfruer, som søgte at købe olie, da det var for sildt; Brorson har udvidet billedet med det danske *at støbe Lys*, malende, da det jo kræver lid. Nr. 351. — LXVIII. Original. — 1, 2: Det himmelske Jerusalem kaldes *Guds Helgens Føde-Bye*, fordi de er stiftet ovenfra, som man kan oversætte i Joh. 3, 3 i steden for *stiftet på nye*.

Chrystalle-rene Borg,  
Fra baade Synd og Sorg,  
Hvor Sielen ret  
Kan see sig mæt.

2.

Guds Helgen-Flok!  
Der gik paa Jorden før,  
Som Pillegrime bær,  
Nu har du nok.  
Du her forladte Slegt!  
Hvad er din Krones Vegt,  
Din Fryd og Flor  
Utroelig stor!

3.

Din Sejers Krands,  
Paa saadan stakket Striid,  
Bær nu til ævig Tiid  
Saa rar en Glands.  
Hvert Øje, for Guds Stoel,  
Er, som den klare Soel  
Ved Middags Tiid,  
Ja meere hiid.

4.

Her fandt din Hud  
Saa mangt et Svede-Bad,  
Nu seer du ævig glad  
Din Frelsers Gud,

92

1, 8: fra baade Synd og Sorg hører til *chrystalle-rene* i l. 5. — 2, 4: nu har du nok| nu lider du ingen mangel. — 2, 5: forladte| forladt af mennesker på grund af deres foragt, jfr. nr. 348, 1, 12; 352, 2, 1. — 2, 6: hvad| hvor. — 2, 7: Flor| blomstring, lykke. — 3, 2: paa oven på, efter. — 3, 3: bær| bærer; subjekt er *din Sejers Krands* i l. 1. — 3, 4: rar| sjældent, herlig. — 3, 5-7: jfr. nr. 302, 3, 3, 3, 5: for Guds Stoel| foran Guds trone. — 4, 1: her| her på jorden; fandt| fik el. fælte. — 4, 2: Svede-Bad| om lidelse. — 4, 4: din Frelsers Gud| Mt. 27, 46; Joh. 20, 17; Ef. 1, 17.